

RAKOVNICKÝ

deník

29. 12. 2010

Na Štěpána uzavřeli seriál běžců

Třtice – Poslední závod devětadvacetidílného seriálu s názvem Pohár běžců Kladenska a Rakovnicka se odehrál jako dvacátý osmý v pořadí ve Třtici na Rakovnicku. Vánoční přespolní běh byl posledním závodem celoročního běžeckého klání a v prosinci jediný, když pro příliš velké přívaly sněhu byl na začátku prosince zrušen kros ve Slaném.

Také ve Třtici v příjemném mrazivém a slunečném počasí bodovali běžci z rakovnického regionu a potvrdili svými výsledky svou celoroční běžeckou formu i výborná umístění v celkovém pořadí poháru. Závod, který pořádá Tělovýchovná jednota Rekrea Třtice, přilákal na start 4,6 km dlouhé trati pěkný počet závodníků, plných šedesát šest, z toho deset žen. Závodníci se museli vypořádat nejen se souvislou sněhovou pokrývkou trati, ale také s mrazem kolem dvanácti stupňů. Závod je ale poměrně krátký a také po dlouhých dnech vysvitlo slunce, což bylo pro tento sváteční běh velmi příjemné.

Dvojice odvážných běžců ze Třtice - Patrik a Martin Poštovi

Mezi favority na celkové prvenství v závodě bylo nutno počítat jak s mladým Ondřejem Čadkem, tak samozřejmě i s vynikajícím veteránem od 40 let Josefem Poduškou. Těmto borcům dokázal částečně sekundovat jen další kladenský běžec Metoděj Fikez. Závod pro sebe nakonec rozhodl veterán Poduška, který nástrahy sněhobílé trati zvládl za 17,09 minut, když svůj mírný náskok ještě navýšil v posledním stoupání zhruba kilometr před cílem.

Druhý doběhl vítěz kategorie do 39 let Čadek (17,32) a třetí další veterán od 40 let Fikez, jenž ale již nabral více než minutovou ztrátu. Mezi ženami si tentokrát jen s malým 23vteřinovým náskokem doběhla do cíle jako první novostrašecká Gabriela Raková (21,04) před kladenskou Rybáčkovou (21,27), která ovšem vyhrála svou kategorii žen do 34 let. Třetí se umístila další běžkyně z okresu Rakovník, Ivana Ryšavá z Rudy, v dobrém čase 24,31 minuty.

Vánočního běhu se zúčastnilo celkem 14 běžců z rakovnického okresu. Zajímavý byl souboj rakovnického Dvořáka s řevničovským Břízou. Šlo sice už jen o prestiž, jelikož Dvořák již v „Poháru“ nemohl Břízu bodově předstihnout, ale i tak to byl souboj tvrdý. V cíli byl nakonec o 27 vteřin dříve Richard Dvořák závodící za Sambar Kladno (19,24) a v kategorii do 39 let obsadil páté místo právě před šestým Pavlem Břízou (MK Kladno). Z dalších běžců regionu obsadil ve stejné kategorii 11. místo Kamil Němeček (21,50) z Rakovníka, **od 16. místa se za sebou srovnali běžci z pořádající Třtice, a to Richard Hnízdil (23,33), Patrik Pošta (27,41) a Martin Pošta (27,43).**

V kategorii od 40 let doběhl na pátém místě v pěkném čase 19,35 a po tvrdém souboji

s kladenským rivalem Vinšem (19,31) rakovnický Miroslav Stehlík, desátý pak byl Josef Vorel (21,10), také z Rakovníka. Dva zástupci regionu soupeřili také mezi patnácti soupeři kategorie od 50 let (vyhrál ji Václav Klos ze Stochova ve vynikajícím čase 19,28 min).

Z našich byl lepší Karel Filip (22,54) z Nového Strašecí. S nemocí laborující Josef Beránek z Krušovic přiběhl za 24,46 min. až dvanáctý, ale tomuto běžci šlo hlavně o to, aby dokončil běžeckou meziregionální sérii „Poháru“ bez jediné pauzy. Úspěchem rakovnických barev pak dopadla kategorie běžců od 60 let. Mezi třemi účastníky tu pohodlně vyhrál Sláva Pilík (24,20) před kladenským Chocholou (26,58) a Dolečkem ze Staré Boleslavi (28,58).

V kategorii od 70 let pak znovu dominoval Jan Merunka z Lán, který časem 25,13 porazil svého jediného soupeře Ladislava Tlustého z Kladna (27,23). Mezi ženami se ještě **na třetím místě kategorie do 34 let umístila domácí Anežka Vejražková**. Letošní sezónu tedy běžci zakončili o druhém vánočním svátku a šest běžců z regionu dosáhlo na medailové posty také v celoročním hodnocení soutěže. Závody ale prakticky nekončí, jelikož od ledna začíná sezóna další.

Sport, ve kterém se soupeří celoročně a vlastně bez přestávky, začíná novým ročníkem Poháru běžců Kladenska a Rakovnicka až v sobotu 8. ledna v Kladně. Maratón v Unhošti, který měl být v první den roku prvním závodem „Poháru“, byl totiž z důvodu příliš velkého množství sněhu na trati shledán jako nebezpečný a bude na pořadu závodů až 16. dubna 2011.

SLÁVA PILÍK

zdroj: http://rakovnický.deník.cz/ostatní_region/na-stepana-uzavreli-serial-bezcu20101228.html

SLÁNSKÉ LISTY

Zpravodajský server slánského regionu

strana 10

číslo 23

23. listopadu

TŘTICE

PUTUJEME PO
VESNICÍCH

VES A JEJÍ HISTORIE

Ves Třtice leží 16 kilometrů jihozápadně od Slaného, 4 kilometry severozápadně od Nového Strašecí.

První zmínky o vsi jsou v církevních záznamech z let 1352 – 1405. Ves náležela ke křivoklátskému královskému panství a její držitelé byli křivoklátskými many. K roku 1405 je znám Mikuláš ze Třtic, který měl v té době spor s Daliborem z Kozojed.

K roku 1408 se jmenuje Jan řečený Čihák sezením na tvrzi Skřivaň, který prodal téhož roku plat ke kostelu ve Třetici.

K roku 1432 se jako svědek při nějaké při uvádí Václav z Malnic a ze Třtice.

Zápis manských knih hradu Křivoklátského, založených v roce 1454, uvádí mana Jaroslava Kvasnice (Kvasničku), držícího tvrz, dvůr a ves Třtice, ale bez konkrétního data. V zápisu stojí, že jmenovaný Kvasnička ze vsi Třtice, man hradu křivoklátského měl povinnost „na hrad v železné zbroji přijíti a zde plniti, co mu kázáno bude.“

Jaroslav Kvasnice zemřel ještě před rokem 1458 a manství Třtice získal od krále Jiřího z Poděbrad Jan Zlýkněz z Lipna, příslušný zápis mu byl ale dán až roku 1474.

V roce 1460 zapsal král Jiří z Poděbrad také nějaké platy na vsi Třtice Bořivojovi z Lochovic a ze Třtice.

Kateřina z Buchlovic, provdaná Kobíková z Opatova, se podruhé provdala za Petra z Lauterbachu a ze Třtice, kterému roku 1467 zapsala ves Malovaly. Svěho druhého manžela opět přežila a jmenuje se ovdovělá ještě roku 1482.

V roce 1506 držel Třtici nebo její část Kába z Rybňan.

Roku 1540 držel část vsi Heřman Straka z Nedabylic. V roce 1548 připadla část vsi ke Mšeci (Kornhausu) a v roce 1558 zastavil král Ferdinand I. část Třtice Janu Bořitovi z Martinic (některé prameny uvádí, že ji zastavil pánům z Donína, od kterých ji Martinic získal).

Martinickou část Třtice spolu se zastavenými vesnicemi Vašírovem, Bezděkovem, Bratronicemi a Lhotou, vyplatil roku 1566 ze zástavy od Jana Bořity z Martinic arcikníže Ferdinand, který rok před tím přijal do zástavy od císaře Maxmiliána panství Křivoklát a vsi nebo jejich části k němu znovu připojil.

Dalším majitelem křivoklátského panství s částí Třtice byl Jiřík z Lobkovic, kterému císař Rudolf II. panství zastavil 1. května 1577. O části patřící ke Mšeci se uvádí, že při dělení dědictví po Janovi z Kolovrat roku 1548 získal Ludvík Bezdrůžický z Kolovrat zámek Kornhaus se dvorem a městečkem a vsi Milý, Srby, Lhotu, Žehrovice, Třtici, Honice, Třebichovice, Hořešovice, Lodenici, Kačici atd. Ludvík zemřel v roce 1555 a svými dědici ustanovil syny Jana a Zdislava Abdona.

Panství mšecké, k němuž mimo zámek, dvůr a městečko jen dvůr zemanský v Třetici náležel, bylo tak zadluženo, že muselo být prodáno. Dle smluv z let 1567, 68 a 69 prodal Jan z Kolovrat v nepřítomnosti svého bratra Zdislava Abdona mšecké panství a rovněž dvůr ve Třetici atd. Bedřichu Mičanovi z Klinštejna a z Roztok na Žehrovicích. Od něho pak koupil celé panství 1. dubna 1585 Matyáš Štampach ze Štampachu. Jmenovaná část Třtice však zřejmě zůstala v majetku rodu Mičanů z Klinštejna, protože roku 1595 ji držela Marie Mičanová z Klinštejna a z Roztok. Od roku 1600 drží tuto část vsi František Vojkovský z Milhostic na Šanově.

Vedle výše uvedených dílů vsi zde existoval zřejmě ještě jeden statek (zpupný dvůr ve Třetici s chalupou a s lesem), který roku 1603 prodal Zikmund Frankengrüner z Kynšperka císaři Rudolfovi II.

Na počátku 17. století patřila ves již celá pod panství Křivoklát, protože v pobělohorských konfiskacích se neuvádí a v Berní ruli z roku 1654 je zapsána u panství Křivoklát Jeho Milosti císařské. V rámci tohoto panství pak sdílela jeho další osudy.

Podle Berní ruly byly ve vsi Třtici s filiálním kostelem po válce 4 osedlé a 8 pustých statků a 4 osedlé a 10 pustých chalup.

Dne 6. 6. 1685 bylo panství Křivoklát včetně vsi Třtice prodáno Arnoštu Josefovi hraběti z Valdštejna. Ten před svou smrtí, roku 1708, odkázal všechna svá panství synu Janu Josefovi hraběti z Valdštejna. Jan Josef zemřel roku 1733 a posledním pořízením panství se všim ostatním odkázal své dceři Marii Anně provdané z Fürstenberka.

Marie Anna zemřela roku 1756 a panství spadlo z polovice na její děti – Josefa Václava a Karla Egona knížete z Fürstenberka, na Jindřišku provdanou kněžnu z Thurnu a na Marii Terezií, novickou v klášteře Voršulinek na Hradčanech. Z druhé polovice bylo zřízeno rodinné svěření, jehož držitelem se od roku 1756 s povolením císařovny Marie Terezie stal Karel Egon, který pak získal i ostatní díly svých sourozenců a zemřel roku 1787.

Dědicem se stal syn Filip, který zemřel v mládí roku 1790 a panství odkázal synu Karlu Gabrielovi a dceři Leopoldině, provdané princezně Essenské, Rothenburské a Rheinfeldské. Karel Gabriel ale zemřel již roku 1799 ještě nedospělý a za dědičky se roku 1800 prohlásily jeho matka Marie Josefa, ovdovělá kněžna z Fürstenberka a sestra Leopoldina.

Podle smlouvy z roku 1803 se dědičky odřekly svých práv ke statku rodiny Fürstenberské a panství přejal Karel Egon kníže z Fürstenberka (narozený roku 1796) vnuk výše psaného Karla Egona.

Tento Karel Egon zemřel roku 1856 a dědicem se stal Maxmilián z Fürstenberka. Ten zemřel roku 1873 a panství přejal jako poručník nezletilého Maxmiliána Egona do roku 1885 jeho strýc kníže Emil Egon.

V Popisu okresního hejtmanství slanského z roku 1887 se uvádí: Třtice ves nedaleko potoka Lodenického, 126 domů s 911 obyvateli (438 mužů a 473 žen, 908 českých, 3 němečtí; 905 katolíků, 1 evangelík a 5 israelitů). Bývalý kraj Pražský a panství Krušovice, fara a pošta Nové

Strašecí, škola dvoutřídní, filiální kostel sv.Mikuláše velmi starožitný. Ke vsi patří poplužní dvůr Maxe Egona knížete z Fürstenberka, Budský mlýn při Třtickém rybníce, mimo nějž doleji na potoce rybníky Punčocha, Mlýnský a Pílský, hájovna Třtická a ¾ hodiny jihozápadně samota Třtický háj.

V Adresáři z roku 1904 se uvádí: K obci přidělena samota Rudský mlýn, obyvatel 739, domů 130. Starosta František Sailer, radní: František Pošta a František Vágner. V obci se nachází velkostatek knížete Maxe Egona Fürstenberka. Kostel filiální. Škola trojtřídní. Řídící učitel: Bohdan Fürst, učitelé: Antonín Zelenka, Vladislav Fejfar a Božena Frolíková, industriální učitelka, žáků 145.

V obci nachází se mlýn Václava Fouska. Živnostníci: Hostince: Ludvík Sailer, František Vágner, Václav Čečrle, Rudolf Vožech. Obchody: František Posledník, František Luma, Václav Černý, Marie Kořánová, Emil Vožech, Hynek Vožech, Antonín Vožech, František Horáček, Antonín Mudra, Josef Kořán, František Kořán, Josef Hes, Antonín Hes a Karel Hes. Kováři: Antonín Fuchs, Václav Lieberzeit. Řezníci: Václav Čečrle, Antonín Hamouz. Kolář: Josef Uhlík. Krejčí: František Černý, Josef Doskočil. Obuvníci: Karel Pelcman, Karel Fencl. Cihlář: Antonín Čížek. Pokrývači: Antonín Zima, Ludvík Zima, Antonín Pavlíček. Hotovitel dřevěného náradí: Josef Nič.

Spolkovou činnost reprezentovali: Ochotnicko – čtenářská jednota „Třebízský“, Sbor dobrovolných hasičů a Společenstvo parního mlátícího stroje.

Podle sčítání obyvatelstva a hospodářských zvířat v roce 1910 bylo ve Třtici 132 domů, 705 obyvatel – 346 mužů a 359 žen, všichni Češi a katolíci. Dobytky bylo napočteno: 58 koní, 528 hovězího dobytka, 58 koz, 298 prasat, 1646 slepic, 307 hus, 18 kachen, 205 kusů jiné drůbeže a 51 včelstev.

Při sčítání obyvatelstva k 1.prosinci 1930 zde bylo 156 domů s 182 bytovými stranami ve kterých žilo 759 obyvatel – 387 mužů a 372 žen.

Tolik stručně z historie obce Třtice. O zdejších kostele tvrzí a jiných historických zajímavostech si povíme příště.

O nejstarších známých obyvatelích

Pomineme-li jména nejstarších majitelů vsi nebo jejích částí, které jsem uvedl v historické části seriálu Putujeme po vesnicích, dochoval se nám zřejmě vůbec první kompletní seznam obyvatel vsi v Soupisu poddaných Rakovnicka z roku 1651. Podle tohoto materiálu ve Třtici v udaném roce žili Jakub Frydrych, rychtář (58 let), Alžběta, jeho manželka (34 let), Jan Vykldil, sedlák (58), Barbora, manželka (58), Markyta N., děvka (tímto označením není míněna kurtizána ale děvečka) (25), Jan Zahrádka, chalupník (30), Marjána, manželka (26), Václav Horáček, sedlák (23), Dorota, manželka (20), Anna N., podruhně (14), Matěj N., podruh (30), Zuzana, manželka (26), Mikuláš Fencl, sedlák (30), Důra (jinak Dorota), manželka (20), Pavel N., pohůnek (13), Apolena N., podruhně (25), Běta N., děvka (18), Vít N., podruh (98 ?), Václav Sýda, chalupník (25), Běta, manželka (20), Adam Krejčí, chalupník (63), Kateřina, manželka (45), Vít, syn (15), Vávra Kosáč, chalupník (68), Anna, manželka (30), Šimon Vybulka, sedlák (31), Mandalena, manželka (35), Matěj, syn (14), Jakub Pařízek, chalupník (30), Rozina, manželka (28), Vondřej N. podruh (65), Kristýna, manželka (50), Jiřík Moravec, chalupník (25), Káča, manželka (30) a Anna jejich dcera (10).

Všichni jmenovaní byli katolíci, až na posledně jmenovanou Annu, která zřejmě ještě nebyla schopna svatého přijímání. Velkým N. jsou myslím značeni nevolníci.

O staré oboře nad Buckem

V lesích nad Buckem, za silnicí k Řevničovu jsou rozsáhlé zbytky zdiva někdejší Fürstenberské obory. Napsal jsem o ní článek ve Slánských listech z 27.prosince 1995. I když místopisně patří spíš k Řevničovu nebude od věci, když si o ní stručně povíme i v historii sousední Třtice.

První zprávy o této oboře jsem našel v Hyšmanově a Paroubkově Popisu okresního hejtmanství Slaný z roku 1887, kde je uvedeno: Myslivna „u Řenčovské lísy“ při vchodu do ohrazené obory Maxovy... Řevničovská lísa – pila, se

u zdejšího nádraží nachází dodnes a leží skutečně poblíž trosek zdí někdejší obory.

Buce a řevničovské lesy nad ním nepatřily k panství Mšec, ale k panství Křivoklát a tvořili jeho nejsevernější část. Křivoklát patřil odedávna dědičně českým králům. Poměrně krátkou dobu - v letech 1685-1736 mu vládli také Valdštejnové, z nichž Jan Josef hrabě z Valdštejna začal roku 1713 oplocovat dřevěnou hradbou severní část panství, hlavně proti lovcům a pytlákům z panství Smečno. Později byl plot nahrazen zdí a byly oploceny revíry Lány, Brejl, Lužná a částečně Nový dům, čímž vznikla takzvaná Velká obora, ve své době prý největší v Čechách, která měřila po obvodu 25.100 vídeňských sáhů a zaujímal 16.000 dolnorakouských jiter (vídeňský sáh = 1,8964m a dolnorakouské jitro = 0,5754ha). Tahle Velká obora byla roku 1816 zrušena, ale byla současně nahrazena dvěma oborami menšími a to lánskou pro zvěř jelení a daňčí a oborou řevničovskou pro zvěř černou a později také daňčí.

Oborní zdi, ploty, zařízení obor a jejich údržba vyžadovaly značné náklady a stálou péči. V oněch dobách to byly robotní povinnosti, které hlavně šetřily panstvu náklady na pracovní úkony i na živý či mrtvý inventář, neboť všechny pracovní pomůcky si robotující přinášeli nebo přiváděli sami. Potažní roboty konali především poddaní s velkými grunty, ručními robotami byli postiženi nejvíce chalupníci a domkáři. Vrchnost si osobovala právo požadovat na poddaných všechny práce. Práce na oborních plotech tak byly jako trvalý úkol svěřovány poddaným, kteří je nejen ovládali, ale kteří vlastnili i potřebné náradí. Po zrušení roboty pozbyli velkostatky značnou část zejména potažních robot. Zahájili tedy striktní hospodářský kurz, ve kterém zredukovali všechny položky, které zvyšovaly režii a snižovaly výnosnost podnikání. K nim patřil i nákladný chov velké zvěře ve volnosti, protože působil velké škody nejen na kulturách jiných držitelů polí, které bylo nutno hradit, ale i na vlastní úrodě velkostatku a hlavně na lesních kulturách a porostech, jejichž jakostní dřevo bylo stále hledanější surovinou pro stavebnictví a průmysl vůbec. Obory zůstávaly, i když v omezeném množství, ale nebyly již vázány bezprostředně na sídlo feudála a o jejich poloze více rozhodovala chovatelská účelnost. Jenže i uzavření zvěře za oborní ploty mělo svůj rub. Zvěř degenerovala, ničila oborní porosty a co bylo hlavní, dále rostly náklady na její výživu. Velké omezení obornictví pak způsobila také první světová válka. Potřeba šetřit krmivou umenšovala v chovech druhovou pestrost a v některých případech měla za následek i zrušení obor. Také nucené odstřely pro veřejné dodávky hodně narušily původní chovatelské záměry. A poválečné poměry s dalším omezením velkostatkářských držav, znamenaly na některých majetcích konec oborního hospodářství.

Tolik obecně, ale nyní se vraťme ke křivoklátským Fürstenberkům.

V roce 1733 zdědili Fürstenberkové po Valdštejnech Křivoklát i s připojenými statky, včetně obor, jejichž součástí byly také rybníky, sloužící stejně jako obory coby pohotovému zásobárny panstva. Císař Karel se roku 1734 odřekl práva zpět koupění králům Českým vyhrazeného, proti zaplacení sumy 200.000 fl.rh. a prohlásil Křivoklát za panství zpupné, k čemuž i stavové královští roku 1735 přistoupili. Po Karlu Egonovi, který zemřel roku 1787 držel všechny rodinné statky v Čechách jeho syn Filip, který zemřel mlád roku 1790 a před svou smrtí poručil svá panství synu Karlu Gabrielovi a dceři Leopoldině. Karel Gabriel zemřel rovněž mlád roku 1799 a po něm vládly panství ženy Fürstenberského rodu až do doby, kdy je přejal Karel Egon kníže z Fürstenberka, narozený roku 1796.

Tenhle Karel Egon, vnuk předchozího Karla Egona byl zřejmě zakladatelem naší obory, protože zpráva z urbura křivoklátského panství říká že: „V roce 1817 bylo vpuštěno do nové sviňské obory v Řevničově na Křivoklátsku 26 divokých prasat, která se tam za pouhé tři roky rozmnožila na 200 kusů, takže byl stanoven roční odstřel 80 kusů.“

Dalším knížetem v pořadí Fürstenberského panování byl Maxmilián Egon, po kterém byla obora pojmenována. Po jeho smrti roku 1873 spravoval panství jeho bratr Emil Egon, jako poručník nezletilého Maxmiliána Egona. Ten se ujal panství roku 1885 a jím také zřejmě fürstenberská vláda nad řevničovskou, sviňskou nebo také Maxovou oborou končí. Ve dvacátých letech ustoupily zájmy rodu zájmu státu a lánská i řevničovská obora změnila majitele. Stát převzal, v té době více obor, ale udržoval jen některé větší, hlavně z důvodů reprezentačních. Obora řevničovská k nim zřejmě nepatřila a zmenšená ostraha pak znamenala její pomalou a zatím ještě nedokončenou likvidaci.

O kostele sv. Mikuláše ve vsi Třtici

se rovněž píše v Soupisu poddaných na Rakovnicku z roku 1651:

„Předešle tam přísluhoval farář z Nového Strašecí, nyní přísluhuje jednou v roce pan farář žnecký. Platí se mu od služby Boží 3 zlaté, oběd a za leníky z každé krávy po 3 krejcarech.

Náleží k tomu záduší:

Krav v nájme mezi lidmi, z nichž každoročně po 1 libře vosku nebo po 20 groších míšeňských platiti mají, 62 kusy. Z dědin zádušních každoročně vycházeti by mělo 7 kop 43 grošů, z zahrad zádušních 32 grošů. Při počtu léta 1650 zůstávalo hotově za kostelníky 14 kop míšeňských a na dluzích mezi lidma do vyjítí roku 1649 2.349 kop 27 grošů 3 d.“

O památkách, které kostel ve Třtici uchovával na konci 19.století podrobně napsal Ferdinand Velc v Soupisu památek historických a uměleckých, okres Slanský na str. 350 – 353.

O škole

O zdejší škole má obec na svých stránkách vyčerpávající informace. My dnes přinášíme pouze snímek zdejší nové školní budovy, slavnostně otevřené 1.listopadu 1940. Ta však už od roku 1978 svým vzdělávacím účelům neslouží.

O divadle a Sokolu

O divadle ve Třtici zatím mnoho zpráv nemáme. Jeden zajímavý článek k tomuto tématu přineslo slánské Světlo v roce 1901: „Velectěnému pánu, panu Bohdanu Fürstovi, řídícímu učiteli ve Třtici!

Zasloužené díky vzdáváme Vám, vážený pane, za obětavost, kterou jste ukázal dne 26.prosince 1900 při představení divadelním „Mladí pastýřové betlémští“, zvláště každé otcovské a mateřské srdce bylo vzrušeno nad výkonem Vámi tak pečlivě vypěstovaných našich dětí a protož buďte ubezpečen, že hojného uznání jste došel a skutečně nevíme jak bychom se Vám lépe odměnili za Vaše veliké přičinění. Vzorně působil jste po všechna léta v naší obci a doufáme, že i nadále o vzdělání naše a našich dětí pečovati budete. Protož přijměte tedy naše díky a od nás všech upřímné: Zaplat' Vám Bůh! Ve Třtici, dne 30.prosince 1900. František Horáček.“

O divadelní činnosti Ochotnicko – čtenářské besedy Třebízský, která je uvedena v Adresáři z roku 1904 jsem zatím žádné další informace nedohledal.

Také o zdejší Tělocvičné jednotě Sokol víme pouze tolik, že byla založena roce 1922 a působila v rámci župy Budečské. Po roce 1989 se mezi obnovenými jednotami nejmenuje.

Libor Dobner

TŘTICE

PUTUJEME PO VESNICÍCH

HASTRMANŮ SE MÍSTNÍ NEBOJÍ

Když jsem se dozvěděl, že další v řadě našich putování po vesnicích bude obec Třtice na Rakovnicku, kdysi rovněž patřící do velkého okresu Slánského, napadlo mě, že to bude jen pár baráček a chatek u rybníka Bucek. Ještě nikdy jsem v těch místech nebyl.

Jen jsem vystoupil z autobusu již měnil názor. Kolem pěkně udržované domky, novou fasádou svítící obecní úřad, kostelík sv. Mikuláše, čistý rybník. Vydal jsem se na prohlídku obce, potkal přitom a pohovořil s několika zajímavými lidmi a dnes již vím, že...

... obec Třtice se nalézá asi 3 km od Nového Strašecí. Má více než 400 obyvatel, dvě hospody s prozaickými jmény U Javora a Veverka Rekrea; hospodyňkám dobře slouží prodejna potravin Jednoty.

Třtice je velmi bohatá na vodu. Přímo v obci jsou čtyři rybníky: Malý u hřbitova, Horní u dvora, Prostřední nad kostelem a největší Dolní pod kostelem. Hastrmanů se místní nebojí. „Jsou

hodní,“ smál se muž pospíchající do hostince U Javora. „Občas je vidím když jdu domů. Sedí na hrázi a jak mě vidí, šups do vody...“

Vody je všude kolem plno. V katastru obce se nachází rybník Bucek o rozloze 24,5 ha, tedy žádná louže. Je zde celá soustava rybníků: Malý i Velký Bucek, Velká a Malá Punčocha, rybník Mlýnský, Pilský, Vítovský, Červeňák. Všechny jsou spojeny potokem Loděnice, jinak také zvaným Kačák. Na Bucku je i několik kempů. Hlavně v létě je tady živo. Je to kraj jako stvořený pro rekreaci, koupání, houbaření.

O Třtici se dá říci, že je obcí soukromých podnikatelů. Především šikovných řemeslníků. Není problém zde sehnat truhláře, instalatéra, klempíře; je tu i cukrářka a dokonce pět autodopravců. V obci lze sehnat i kvalitní domácí med. Pořádně si jím namazat krajíc chleba, housku, osladit čaj. Je tu Včelí farma Víta Ibla, jehož sladký výrobek letos dostal zlatou medaili v soutěži Český med 2010. V užitečném koníčku zapálenému včelaři pomáhá celá rodina. Aby svůj medovicový lesní med poslal do soutěže ho přesvědčila manželka.

Žije zde i spisovatelka Tereza Hejdová, jejíž čtvrtá kniha vyšla letos v září. Jmenuje se Docta ignorantia a básník, prozaik a esejista Petr Kukal, jenž byl u křtu knihy o Tereze řekl: „Její básně vždy míří k silné pointě, která ji podtrhne jako meteor na noční obloze...“ A já si myslel, že Třtice je obyčejná osada...

Obec bohatě žije sportem. Závodně, na velmi dobré úrovni zde hrají stolní tenis a futsal. Oba sporty jsou sdruženy v TJ Rekrea Třtice, která v průběhu roku pořádá i jiné, pro tělo zdravé akce. Každým rokem vždy o první neděli v červenci je to Letní běh Třtická Punčocha. Ve stejném měsíci je velká legrace při neckyádě, přehlídce podivných plavidel na hladině místního rybníka. V říjnu dochází i na fotbal. V nelítostném klání proti sobě o vítězství usilují místní děvčata a chlapci, aby se za pár let na to třeba i vzali... Pečlivě je hlídána první zasněžená sobota. To se v Třtici uskutečňuje Snow Day neboli Sjezd na čemkoli. Sportovní rok bývá završen Vánočním během 26. prosince. Všech akcí se může zúčastnit každý a to bez rozdílu věku.

Pochopitelně mají svůj obecní úřad. Jeho zásluhou byl vybudován i potřebný vodovod a tlaková splašková kanalizace s čistírnou odpadních vod. V nedávných volbách se starostou opět stal Luboš Hejda, místostarostou Pavel Ryba. Členy zastupitelstva jsou Petr Köhler, Lada Urbaničová, Alena Vejražková, Roman Rosenbaum a František Horáček. Určitě mají pro nové volební období smělé plány, hlavně aby byly dotace...

Tolik krátká pohlednice ze Třtice. Doporučuji návštěvu této obce, ale spíš až na jaře a v létě, kdy tam musí být božsky.

Zdeněk Tvrdek

Slánské listy

RAKOVNICKÝ

deník

20. 11. 2010 - Jana Elznicová

Suchopárková Anna

Zdroj: <http://rakovnický.deník.cz/miminka/hlasujte-pro-sympatka-tydne20101119.html>

Právě jsme se narodili

Michal Škvor

zdroj: Škvorovi

3. 10. 2010 - Jana Elznicová

Včelí farma ze Třtice má zlato

Třtice - Včelař Vít Ibl se rozhodl poslat do soutěže Český med vzorek svého medu a vyhrál zlatou medali. Blahopřejeme!

Zlatou medaili za med zaslaný do soutěže Český med 2010 získal včelař z Rakovníka. Vít Ibl ze Třtice je majitelem Včelí farmy. Do celoroční péče včelstva (léčení) a následné zpracování medu, kterému se zde věnuje náležitá pozornost a péče, je zapojena takřka celá rodina. Vít Ibl potvrdil: „Jsme malá rodinná včelí farma, tudíž si veškeré práce okolo včel zajišťujeme sami.“ Med, který Vít Ibl do celostátní soutěže poslal, hodnotil Výzkumný ústav včelařský, s. r. o., Dol u Libčic nad Vltavou. „Do soutěže se posílají vzorky. Buď jednotlivý med nebo celé soustavy. Já jsem konkrétně do soutěže poslal medovicový med.“

Medovicové (lesní) medy-jsou zpravidla tmavší barvy, což je způsobeno rostlinnými barvivy, obsaženými v míze dřevin.

V porovnání s medy květovými obsahují více fruktózy a dextrinů, ale především větší množství minerálních látek a stopových prvků. Mají charakteristickou lahodnou vůni a chuť.

„My tady ve Třtici máme spíše smíšený med a málokdy se povede, že medovicový je. Letos bylo studené jaro. Řepka byla v květu, ale včely ještě byly slabé. Sběr se rozbíhal až postupně, pozvolna a ž nás vlastně zachránila ta medovice,“ vysvětlil Vít Ibl, který se soutěže zúčastnil poprvé.

O vítězství byl vyrozuměn písemnou formou. Dostal diplom a certifikát mimo jiné s potvrzením, že zaslal do laboratoře výzkumného ústavu včelařského Dol, med výborné kvality.

„Měli jsme s manželkou velkou radost, že jsme tak úspěšili. Mám-li být upřímný, byla to vlastně ona, kdo nadhodil, že bychom náš med mohli do soutěže poslat,“ doplnil Vít Ibl.

zdroj: http://rakovnický.denik.cz/zpravy_region/vceli-farma-ze-irtice-ma-zlato20101003.html

1. 10. 2010 - Jana Elznicová

Právě jsme se narodili

Monika Fejfarová

zdroj: <http://rakovnický.denik.cz/miminka/hlasujte-pro-sympataka-tohoto-tydne20101001.html>

RAKOVNICKÝ deník

20. 9. 2010 - Jana Elznicová

Knihu Terezy pokřtili na knižním veletrhu

Třtice - Autorka ze Třtice na Rakovnicku Tereza Hejdová vydala svoji čtvrtou knihu.

Mezi hosty sedmého ročníku Polabského knižního veletrhu, který navštívilo bezmála devět tisíc lidí bylo možné potkat nadanou autorku Terezu Hejdovou ze Třtice na Rakovnicku.

Křest čtvrté sbírky

Byla zde totiž pokřtěna její knižní novinka s názvem Docta Ignorantia. Jedná se o v pořadí již čtvrtou knihu Terezy. Kmotry byli básník, prozaik a esejista Petr Kukal

a organizátor Polabského knižního veletrhu, spisovatel Jan Řehounek.

Je třeba zdůraznit, že se jednalo kmotry důstojné, neboť oba pánové jsou členy Obce spisovatelů a Petr Kukul českého PEN klubu (je součástí samostatných světových společenství PEN s ústředím v Londýně. Základní myšlenkou je kulturní spolupráce, snášenlivost národů, odpor a sepětí intelektuálů proti hrubému násilí).

Petr Kukul o Tereze říká: „Tereza má schopnost být civilní a zachycovat nadčasové současným lovníkem. Má všechny předpoklady k tomu autorsky růst. Její básně téměř vždy míří k silné pointě, která ji podtrhne jak meteor na noční obloze.“

Tvorba

Její básnickou prvotinou byla v roce 2005 útlá knížečka s názvem Rara avis v překladu Bílý pták.

Tereza Hejdová vysvětlila: „Je věnovaná všem, kteří ještě nezapomněli, že pubertálním bouřením usíná to horší z nás.“ Její maminka Lenka Hejdová sbírku doplnila 13 perokresbami.

Knížku pokřtil mimo jiné básník a prozaik Václav Suchý a fejetonistka Karla Krátká.

Jako druhá spatřila o rok později světlo světa sbírka Všech pět P.

Dle slov autorky nabízí svérázná knížka praktickou přesto poněkud poblázněnou poezii, neboť jde o sbírku určenou těm, kteří verše ze zásady nečtou.

A tak kromě poetického počteníčka tu najdete i pero kresebné pokoukáníčko, praktický kalendář a papírové měřítko. „A protože jednotlivé stránky jsou vytrhávací, můžete je použít i jako půvabnou záložku,“ dodala Tereza Hejdová.

Jedenatřicet básniček se tématicky vztahuje k jednotlivým měsícům. Knížku na „pokoukáníčko“ opět proměňují perokresby Lenky Hejdové. Večere bez Rimbauda, právě tak se jmenuje třetí sbírka, která Tereze vyšla v roce 2008. Ta je ilustrovaná počítačově upravenými fotografiemi Tomáše Hejdy.

„Ta už byla napsána na vysoké škole a odrážela jinou rovinu. Dotýkala se témat, koho mám ráda, koho čtu, kdo mě při psaní ovlivnil. Zda je to při tvorbě ještě jen ovlivňování nebo už plagiátorství,“ vysvětlila dále Tereza Hejdová.

Docta Ignorantia

Zatím poslední dílko Terezy Hejdové Docta Ignorantia je dle jejích slov už psaní nejen z přetlaků a emocí, ale je už racionálně promyšlené. „Třeba tím, že si napřed zvolím formu a poté se ji snažím dodržet, jsem důslednější v metaforické oblasti.

Jedná se spíše o volné verše, ale pokud je něco veršované tak dbám na dodržení rytmu,“ doplnila Tereza Hejdová.

Dodejme, že sbírku vydala Rabasova galerie v Rakovníku.

zdroj: http://rakovnický.deník.cz/kultura_region/knihy-terezy-pokřtili-na-kniznim-veletrhu20100920.html

TÝDENÍK PRO RAKOVNICKO A NOVOSTRAŠECKO

R A P O R T

ROČNÍK 20 * ČÍSLO 35

ÚTERÝ 31. SRPNA 2010

Řekli si "ano"

19. 8. 2010 - Městský úřad Nové Strašecí

Markéta Čečrlová (Třtice) a Michal Smrž (Nové Strašecí)

zdroj: Raport

23. 8. 2010 - Jana Elznicová

Rakovničan našel nevybuchlou municí

Třtice - Není to poprvé a zřejmě ani naposledy, co pyrotechnik v neděli dopoledne odstraňoval u Bucku smutné pozůstatky války.

Pyrotechnik odvezl v neděli dopoledne od rybníka Bucek k odborné likvidaci devět nábojů ráže 14,5 milimetru, kilo nábojů do pěchotních zbraní a dva ruční granáty tentokrát bez zapalovačů.

Pyrotechnik

Na nevybuchlou válečnou municí narazil čtyřiašedesátiletý muž z Rakovníka.

Přivolal okamžitě policejní hlídku z Nového Strašecí, která místo zajistila do doby, nežli dorazil pyrotechnik.

Opět se tedy potvrdilo, že hvozdy na Rakovnicku a především známé a rekreanty velmi vyhledávané okolí Bucku nedaleko Třtice skrývá stále velké množství ostré munice.

Není to totiž poprvé a zřejmě ani naposledy, co pyrotechnik odstraňoval u Bucku smutné pozůstatky války.

Místní se nejvíce obávají toho, aby na municí nenarazily při hře děti. Snadno se, ale může připlést do cesty i turistům a rekreantům.

Mluvčí rakovnické policie Lenka Černá proto upozornila: „Nálezce munice se i v tomto případě zachoval zcela správně. Nedotýkal se jí a vytočil číslo policie, která se o vše postarala.“

Zdroj: <http://rakovnický.deník.cz/zlociny-a-soudy/rakovnican-nasel-nevybuchlou-munici20100823.html>

22. 8. 2010 - Miroslav Koloc

Dresy se mění i za zelenými stoly

Rakovník - Po letní přestávce se k životu opět probouzí kromě fotbalu nejmasovější sport na rakovnickém okrese stolní tenis. Opět se bude bojovat hned v pěti okresních výkonnostních třídách i v Poháru Rakovnického deníku tříčlenných družstev.

Na stolně tenisové mapě regionu se v nadcházející sezoně opět po přestávce objeví Sokol Branov, nádobíčko si chystají i Srbečtí, ve **Třtici přibude jeden tým** a stejně tak tomu bude i v KST Rakovník. Pouze v Novém Strašecí bude zrušeno céčko.

Poměrně čilý pohyb nastal i v červencovém přestupním termínu. Největší posilu se podařilo získat Sokolu Hředle v osobě Jana Pacourka, který svlékne janovský dres stejně jako jeho bratr Roman, jenž ovšem míří do sestavy obhájce loňského prvenství v Poháru Rakovnického deníku Red Crayfish Rakovník.

V OP I.třídy ještě nahlásil přestup Václav Havel z KK Rakovník, mistra okresu 2010, do SK

Přílepy. Škatule, škatule, hejbejte se, nastalo i v nižších okresních třídách. Z KST Rakovník odchází Jan Sosna do Sokola Rakovník a David Korcina posílí Loko Lužnou.

Z Přílep B má do Pšovlk namířeno Miroslav Hubka a z rakovnické rezervy RC odchází Pavel Koutník do Baníku Lubná.

Zdroj: http://rakovnicky.denik.cz/ostatni_region/dresy-se-meni-i-za-zelenym-stolem20100822.html

RAKOVNICKÝ

deník

23. 7. 2010 – Redakce

Právě jsme se narodili

Adéla Jirková, Třtice, váha 3020g, výška 50cm, datum narození 18.7.2010, rodiče Petra Jirková, Jan Jirka.

Kladenský deník

zdroj: <http://kladensky.denik.cz/miminka/miminka20100723.html>

Právě jsme se narodili

Vanessa Videmanová, 28. 5. 2010, váha 3 600 g, míra 51 cm.
Rodiče Lukáš Videman a Kateřina Novotná (porodnice Slaný)

[zdroj: Videmanovi](#)

TÝDENÍK PRO RAKOVNICKO A NOVOSTRAŠECKO

R A P O R T

ROČNÍK 20 * ČÍSLO 23

ÚTERÝ 8. ČERVNA 2010

Dětský den s hasiči

TŘTICE (bed). Ve Třtici si pospíšili a uspořádali dětský den už v sobotu 29. května na místním fotbalovém hřišti. "Na uvítanou připravili mladí hasiči ukázky ze své činnosti. Starší žáci a děti z přípravky předvedli požární útoky, mladší štafetu požárních dvojic," popisuje začátek vydařeného dne kronikářka Lada Urbanovičová.

To však nebylo zdaleka vše. Pro děti, které se na hřišti sešly v hojném počtu, byly přichystány různé atraktivní disciplíny. Mohly si např. vyzkoušet stříkání džběrovou stříkačkou, zastřílet ze vzduchovky, zaskákat v pytli nebo zdolat překážkovou dráhu na koloběžce. "Vyvrcholením soutěže byla přetahovaná na laně, které se zúčastnili také rodiče. A protože počasí přálo, na závěr se všichni přítomní hasiči s vervou pustili do vodní bitvy," dodává Lada Urbanovičová. Byl to v sobotu ve Třtici opravdu vydařený dětský den.

zdroj: Raport

25. 5. 2010 - Šárka Hoblíková

Plamen zakončil další rok náročné, ale krásné práce s dětmi

Čistá - Útok bez vody, štafety a požární útok, to vše byla zkouška pro mladé hasiče v Čisté.

Gejzíry vody a mohutné povzbuzování se neslo z fotbalového hřiště v Čisté. Mladí hasiči tu měřili své síly ve hře Plamen pro okres Rakovník. Poprvé se hra rozběhla v roce 1972. Od té doby po určitých zkušenostech se několikrát upravovala pravidla i disciplíny.

Disciplíny

Do Čisté přijelo tentokrát během pátku dvě stě třicet dětí, čistečtí postavili celkem tři družstva. Protože museli zvládnout celkem čtyři disciplíny, akce se natáhla do dvou dnů. Nejprve se mladí hasiči rozběhali ve dvou štafetách. Starší kategorie plnila útok CTIF, což je útok bez vody, kde každý vykonává jen své úkoly, překonává překážky, běhá po lávce. Tahle disciplína podle všech oslovených hasičů patří mezi nejnáročnější.

Nakonec hasiče čekala královská disciplína – požární útok. Tady se museli hasiči trefit proudem vody přesně do terče, aby naplnili desetilitrovou nádobku vodou. Poté se rozsvítí světlo a disciplína je splněna. Při tom se samozřejmě měří čas. Na přípravu čerpadla a hadic k útoku musí dětem stačit pět minut.

Práce

Vlastimil Schuh, velitel soutěže a vedoucí odborné rady mládeže, k soutěži řekl: „Plamen pro nás znamená vyvrcholení a vyhodnocení celoroční práce s mládeží za uplynulý školní rok. Není to jen požární soutěž, ale také hry, výlety, koupání i odborná teorie.“

Hra začala už v pátek odpoledne soutěží v uzlování, z ní vyšel i „Mistr uzlu.“ Pak následovalo opékání buřtů a nocování ve stanech. Do soutěže se zapojují už tříleté děti. Jedině na Rakovnicku pro ně mají upravené disciplíny. Nejlepší družstvo ze starší kategorie hasičů postupuje do krajského kola hry Plamen, které se koná v Roztokách u Prahy.

V Čisté se Plamen konal poprvé. Díky perfektní práci organizátorů a podpoře obce i místních fotbalistů dopadl na jedničku.

Stupně vítězů

Přípravka - **1. Třtice** ; 2. Čistá A; 3. Lužná

Mladší - 1. Lužná; **2. Třtice**; 3. Kolečovice

Starší - 1. Lužná; 2. Nové Strašecí; 4. Rynholec

Třtické hasičky

TŘTICE (bed). Ženská hasičská družstva v okrese Rakovník mají nový přírůstek. Na začátku letošního roku bylo založeno další při Sboru dobrovolných hasičů Třtice. Podle informace kronikářky Lady Urbanovičové ho tvoří Lenka Svobodová, Ludmila Horáčková, Šárka Eisová, Hana Svejkovská, Štěpánka Horáčková, Ivana Kořánová, Lenka Nováková a Anežka Vejražková. „Děvčata pilně trénují a mají za sebou první závody. Premiérově se zúčastnila 7. května hasičského klání v Lužné“, doplnila Lada Urbanovičová

zdroj: Raport

RAKOVNICKÝ

deník

14. 5. 2010 – Redakce

Právě jsme se narodili

Kristýna Čížková, Třtice, 11.5.2010, váha 3,58 kg, míra 51 cm, rodiče Kateřina a Pavel Čížkovi (porodnice Slaný)

Dominika Hadwigerová

RAKOVNICKÝ

deník

12. 5. 2010 – Redakce

Úspěch: dívky přivezly druhé místo

Třtice - Dívky ze Třtice si přivezly z hasičské soutěže 2. místo v kategorii žen.

Sbor dobrovolných hasičů Třtice se v letošním roce rozrostl o ženské hasičské družstvo. Je ve složení (na fotografii): Lenka Svobodová, Ludmila Horáčková, Šárka Eisová, Hana Svejková, Štěpánka Horáčková, Ivana Kořánová, Lenka Nováková a Anežka Vejražková. Děvčata pilně trénují a mají za sebou své první závody, které se konaly 7. května v Lužné. Hasiči z Řevničova, Lužné, Nového Strašecí, Rudy, Třtice a Kněževsi se utkali v požárním útoku. Dívky ze Třtice přivezly 2. místo v kategorii žen

zdroj: http://rakovnický.denik.cz/zpravy_region/uspech-divky-privezly-druhe-misto20100511.html

RAKOVNICKÝ

deník

8. 5. 2010 - Šárka Hoblíková

Mezi hasiči bojovali také dorostenky a ženy

Lužná - Hasiči bojovali v požárním útoku.

V pátek 7. května se do Lužné sjelo dvanáct hasičských družstev, mezi nimi i dvě družstva dorostenek a dvě družstva žen.

Hasiči z Řevničova, Lužné, Nového Strašecí, Rudy, Třtice a Kněževse se utkali v požárním útoku. Více si přečtete příští týden na stránkách Rakovnického deníku.

zdroj: http://rakovnický.denik.cz/zpravy_region/hasici_luzna_20100507.html

RAKOVNICKÝ

deník

30. 3. 2010 - Jana Elznicová

Měli fantastické masky Avatarů

Třtice - Avatarové vyhráli první místo, druzí byli Pat a Mat.

Ve Třtici není 3D kino, ale na Sportovní karneval, který se zde konal 27. března 2010, přišli i tři Avatarové, kteří v podání Jany Vožechové, Aničky Levové a Fandy Náprstka ohromili všechny přítomné.

Avatarové vyhráli první místo, druzí byli Pat a Mat, u kterých jsme po odmaskování poznali Petru Vožechovou a Anežku Vejražkovou. Třetí byla Karkulka v podání Pavla Kořána. Neměli bychom opomenout ani ostatní masky, které měly své kouzlo a všechny byly oceněny. Sportovní karneval ve Třtici má svou dlouholetou tradici a je stále v oblíbenosti.

Každoročně jej pořádá TJ Rekrea Třtice. V odpoledních hodinách je vždy Maškarní bál pro děti s Jiřím Ladrou, večer poté Maškarní bál pro dospělé. V letošním roce zde hrála skupina Exploze.

RAKOVNICKÝ

deník

29. 3. 2010 - Jana Elznicová

U rybníka se válela stará munice

Třtice - Při procházce našel Rakovničan nebezpečný poklad.

Munici ze druhé světové války našel při procházce lesem nedaleko rybníku Bucek u Třtice dvačtyřicetiletý muž z Rakovníka. Po nálezu se zachoval zcela správně. Na nic nesahal a vytočil telefonní číslo policie. Přivolání novostrašečtí policisté místo nálezů zajistili a přivolali pyrotechnika. Mluvčí rakovnické policie René Černý konkretizoval: „Stará nevybuchlá munice představuje vždy velké nebezpečí.

Pyrotechnik odvezl od Bucku k odborné likvidaci dva kusy granátu F1, jeden minometný granát a padesát kusů pěchotního střeliva.“

zdroj: http://rakovnický.denik.cz/zpravy_region/u-rybnika-se-valela-stara-munice20100329.html

RAKOVNICKÝ

deník

6. 3. 2010 - Jana Elznicová

Právě jsme se narodili

Marie Zázvorková

OZNAMUJEME

V uplynulém týdnu se narodili tito noví občánkové:

28.2.	Kristýna HONDLOVÁ	Nové Strašecí
28.2.	Václav PAVLIS	Rakovník
28.2.	Marie ZÁZVORKOVÁ	Trtice
1.3.	Tereza TITTLBACHOVÁ	Lubná
1.3.	Adéla MRÁČKOVÁ	Loutny
2.3.	Tibor BRHLÍK	Lišany
3.3.	Richard GURVAI	Rakovník

Přejeme jim zdraví a šťastnou budoucnost!

zdroj: <http://rakovnický.deník.cz/miminka/-brezna-vitame-miminka20100305.html>